

Değerlerin Aşınması

– EDİP GÜL · 01 Ekim 2023

Yazıları Değerlerin Aşınması

DEĞERLERİN AŞINMASI

40 yıllık arkadaşların toplantısı bu, hatta 50 yıllık dostlukların hikâyesi bu. Bu dostlar bir kader birliğinin bir araya getirdiği kişiler değil, bir inancın birleştirdiği insanlar topluluğudur.

Her yıl bir araya geliyorlardı. Yemekli bir toplantıda sohbet meclisi kuruyorlar ve dağılıyorlardı.

İçlerinden bir kaç Rahmet-i Rahmana kavuştu. Şimdilerde toplantıları sıklaştırdılar. Birbirlerini daha çok özler, daha çok arar oldular.

İşte böyle toplantılardan birinde dertleşiyorlardı. Muhafazakâr bir partinin iktidarında kendilerine dayatılan usulsüzlüklerden yakınıyorlardı. İçlerinden biri bir vilayetin müftüsü olarak görev yapıyordu en son. Adam bir sınav yapmıştı. Sınav komisyonu birini seçmişti, Sayın Vali sınavın iptalini istiyordu. Ayrıca ismini verdiği adayın usulsüz bir şekilde kazandırılmasını emrediyordu.

Emre uymayan Müftü arkadaşımız bir suçlu gibi merkeze çekiliyor, yanlış bir iş yapmış gibi şaibe altında bırakılıyordu.

Çokbilmiş bir genel müdür emeklisi aynı sıralarda okumuş bir arkadaşı aldı sözü. Evirdi çevirdi, çeşitli örnekler getirdi; kendisinden yaşça büyük din görevlisi arkadaşına yaptığı yanlış olduğunu anlattı durdu. Öyle ballandırdı ki herkes onu büyük bir coşkuyla dinledi, bakışlarıyla onayladı. Büyük bir siyasi deha olarak alkışladı.

Oysa savunduğu inandıkları değerleri yüzde yüz zıddı bir durumdu. İnanışlarıyla çelişik davranmanın gereği üzerine inandırıcı konuşma yapıyordu. Oysa bu grup ta yıllar önce değerlerin savunucusu olarak yetiştirilmişti.

Şimdi nereye gelmişlerdi. İçlerinden bir kaçının Azrail tarafından götürüldüğünü sıranın kendilerine

geldiğini göre göre, bir birlerine maslahat icabı davranma(!) yı öğütüyorlardı. Nereden nereye? Bu değerlerin aşınması değil de neydi? Bu hakikat ehramının tepe taklak edilmesi değil de neydi? Bu kendilerini, kişiliklerini inkâr manasına gelmiyor muydu? Bunun için mi yetiştirilmişler, bu amaçla mı yola çıkmışlardı. Şimdi nereye varmaya niyetleniyorlardı. Üç kuruşluk makam, mevki ve menfaat için inançlarından taviz vermeye hazırlanıyorlar ve bunu marifet gibi birbirlerine anlatıyorlardı. Değerler aşınmış değil tümünden ortadan kaldırılmıştı. Yıllar yılı ne çileler çekilmiş, ne mücadeleler verilmişti. Hepsi boşa mı gitmişti yoksa? Bunca aşağılanmalar boşuna mı katlanmışlar, bunca fedakârlıklar boşuna mı yapılmıştı?

Bu kendi kendinin inkârı anlamına gelen davranış biçimine ne demeliydi? Bunun için mi yetiştirilmiş, hayata atılmışlardı? Yönetimi ellerinden aldıkları kişilerin ahlakına mı bürüneceklerdi. Mademki aynı davranışı gösterecekler, ne farkları olacaktı. Varoluşlarının anlamı neydi oysa? Mademki düşmanlarına benzeyeceklerdi varlıklarının ne anlamı vardı?

Bu halk bunun için mi onlara değer vermişti? Bu değerlerin tepe taklak edilmesi ne anlama geliyordu? Bu çelişkiyi nasıl izah edeceğiz şimdi? Bu hepimizin intiharı demek değil midir?

Biz bu çelişkiyi, bu kötü gidişatı işaret temek istiyoruz. Biz bu gidişi reddediyoruz edebildiğimizce. Biz oldu-bitti ye getirilen bu dönüşü reddediyoruz. Bu can bedende olduğu müddetçe böyle olacaktır. Bu böyle biline...

Ahmet Kemal

Kayıt Tarihi : 3.11.2013 13:47:00

Yazıları Değerlerin Aşınması

DEĞERLERİN AŞINMASI

40 yıllık arkadaşların toplantısı bu, hatta 50 yıllık dostlukların hikâyesi bu. Bu dostlar bir kader birliğinin bir araya getirdiği kişiler değil, bir inancın birleştirdiği insanlar topluluğudur.

Her yıl bir araya geliyorlardı. Yemekli bir toplantıda sohbet meclisi kuruyorlar ve dağılıyorlardı.

İçlerinden bir kaç Rahmet-i Rahmana kavuştu. Şimdilerde toplantıları sıklaştırdılar. Birbirlerini daha çok özler, daha çok arar oldular.

İşte böyle toplantılardan birinde dertleşiyorlardı. Muhafazakâr bir partinin iktidarında kendilerine dayatılan usulsüzlüklerden yakınıyorlardı. İçlerinden biri bir vilayetin müftüsü olarak görev yapıyordu en son. Adam bir sınav yapmıştı. Sınav komisyonu birini seçmişti, Sayın Vali sınavın iptalini istiyordu. Ayrıca ismini verdiği adayın usulsüz bir şekilde kazandırılmasını emrediyordu.

Emre uymayan Müftü arkadaşımız bir suçlu gibi merkeze çekiliyor, yanlış bir iş yapmış gibi şaibe altında bırakılıyordu.

Çokbilmiş bir genel müdür emeklisi aynı sıralarda okumuş bir arkadaşı aldı sözü. Evirdi çevirdi, çeşitli örnekler getirdi; kendisinden yaşça büyük din görevlisi arkadaşına yaptığı yanlış olduğunu anlattı durdu. Öyle ballandırdı ki herkes onu büyük bir coşkuyla dinledi, bakışlarıyla onayladı. Büyük bir siyasi deha olarak alkışladı.

Oysa savunduğu inandıkları değerleri yüzde yüz zıddı bir durumdu. İnanışlarıyla çelişik davranmanın

gereği üzerine inandırıcı konuşma yapıyordu. Oysa bu grup ta yıllar önce değerlerin savunucusu olarak yetiştirilmişti.

Şimdi nereye gelmişlerdi. İçlerinden bir kaçının Azrail tarafından götürüldüğünü sıranın kendilerine geldiğini göre göre, bir birlerine maslahat icabı davranma(!) yı öğütüyorlardı. Nereden nereye? Bu değerlerin aşınması değil de neydi? Bu hakikat ehramının tepe taklak edilmesi değil de neydi?

Bu kendilerini, kişiliklerini inkâr manasına gelmiyor muydu? Bunun için mi yetiştirilmişler, bu amaçla mı yola çıkmışlardı. Şimdi nereye varmaya niyetleniyorlardı. Üç kuruşluk makam, mevki ve menfaat için inançlarından taviz vermeye hazırlanıyorlar ve bunu marifet gibi birbirlerine anlatıyorlardı.

Değerler aşınmış değil tümünden ortadan kaldırılmıştı. Yıllar yılı ne çileler çekilmiş, ne mücadeleler verilmişti. Hepsini boşa mı gitmişti yoksa? Bunca aşağılanmalar boşuna mı katlanmışlar, bunca fedakârlıklar boşuna mı yapılmıştı?

Bu kendi kendinin inkârı anlamına gelen davranış biçimine ne demeliydi? Bunun için mi yetiştirilmiş, hayata atılmışlardı? Yönetimi ellerinden aldıkları kişilerin ahlakına mı bürüneceklerdi. Mademki aynı davranışı gösterecekler, ne farkları olacaktı. Varoluşlarının anlamı neydi oysa? Mademki düşmanlarına benzeyeceklerdi varlıklarının ne anlamı vardı?

Bu halk bunun için mi onlara değer vermişti? Bu değerlerin tepe taklak edilmesi ne anlama geliyordu? Bu çelişkiyi nasıl izah edeceğiz şimdi? Bu hepimizin intiharı demek değil midir?

Biz bu çelişkiyi, bu kötü gidişatı işaret temek istiyoruz. Biz bu gidişi reddediyoruz edebildiğimizce. Biz oldu-bitti ye getirilen bu dönüşü reddediyoruz. Bu can bedende olduğu müddetçe böyle olacaktır. Bu böyle biline...

Ahmet Kemal